

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul schemelor profesionale de securitate socială

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență a Guvernului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul schemelor profesionale de securitate socială**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.126 din 25.06.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare crearea cadrului legal pentru aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul schemelor profesionale de securitate socială, urmărindu-se înlăturarea oricărei discriminări directe sau indirecte pe criteriul de sex, inclusiv în ceea ce privește vârsta de pensionare pentru bărbați și femei, stagiile de cotizare, vechimea în muncă sau în serviciu, formulele de calcul sau de stabilire a pensiei.

Totodată, se urmărește evitarea declanșării mecanismului prin care Comisia Europeană poate penaliza un stat membru pentru încălcări ale dreptului comunitar, în primă fază printr-un avertisment, iar în a doua fază, prin aplicarea de sancțiuni pecuniare, precum și evitarea promovării unor acțiuni în justiție, inclusiv la instanțele naționale.

2. Din punct de vedere al armonizării prevederilor ordonanței de urgență cu legislația în materie a Uniunii Europene menționăm:

Egalitatea de tratament între bărbați și femei în materie de muncă a constituit un **obiectiv inițial și esențial** al Comunităților Economice Europene. În acest sens, Tratatul de la Roma a consacrat, prin **art.119**, destinat a evita concurența neloială, egalitatea de remunerare pentru o muncă de o valoare egală între femei și bărbați. În înțelesul acestui articol, plata egală, fără discriminarea bazată pe sex, înseamnă în egală măsură că acea plată pentru aceeași muncă în unități de produse va fi calculată pe baza aceleiași unități de măsură și că plata pentru muncă în unitatea de timp va fi aceeași pentru aceeași activitate.

Începând cu anul 1975, constatând că există o rămânere în urmă în aplicarea acestui articol, a fost elaborată o **suită de directive în materie**. În mod constant, Curtea Europeană de Justiție a recunoscut și fundamentat dreptul la tratament egal, ca un **principiu fundamental al dreptului comunitar**. Practic, în această materie, se regăsește un complex de directive, care au generat o jurisprudență bogată.

În ordinea de drept comunitară, parte componentă a dreptului la tratament egal o reprezintă **egalitatea între bărbați și femei**, atât pe planul relațiilor de muncă cât și al securității sociale. Prin directive succesive, acest principiu a fost explicat, astfel încât să fie aplicabil în orice situație ce s-ar ivi pe piața muncii, actele comunitare derivate (directivele) urmărind, în mod evident, definirea acestor drepturi.

Pentru o imagine de ansamblu a problematicii egalității de tratament în muncă, redăm directivele în materie, în ordinea adoptării lor: Directiva 75/117 privind aplicarea principiului salarizării egale între bărbați și femei; Directiva 76/207, modificată prin Directiva 2002/73 pentru aplicarea principiului egalității de tratament în ceea ce privește accesul la angajare, la formare și promovare profesională și la condițiile de muncă; Directiva 92/85 privind protecția specială a lucrătoarelor gravide, lăuze sau care alăptează; Directiva 96/34 privind Acordul-cadru pentru instituirea concediului parental; Directiva 97/80 relativă la statuarea unor reguli relative la sarcina probei în cazurile de discriminare pe bază de sex; Directiva 2000/73 de modificare a Directivei 76/207 pentru stabilirea unui cadru general al egalității de tratament în domeniul ocupării și al muncii.

Uniunea Europeană a adoptat și alte directive relative la egalitatea de tratament, care **privesc direct securitatea socială** cum sunt: 1. Directiva 79/7 - aplicarea principiului tratamentului egal în domeniul securității sociale; 2. Directiva 86/378/CEE, modificată prin Directiva 96/97/CE - aplicarea principiului egalității de tratament în sistemele de pensii profesionale; 3. Directiva 86/613/CEE - aplicarea

principiului egalității de tratament în cazul profesiunilor independente (inclusiv fermierii).

Se poate astfel observa cum, în timp, Uniunea Europeană, în raport cu evoluțiile înregistrate în statele membre, dar și cu bogata jurisprudență a Curții de Justiție a CEE, a reglementat, etapă de etapă, aplicarea consecventă a acestui principiu, **în mod practic, toată materia legislației muncii și securității sociale**. Relevăm că art.119 din Tratat, care este aplicabil în mod direct, se referă la **toate sistemele de asigurări și pensii ocupaționale** pentru lucrători și nu permite derogări de la principiul tratamentului egal.

Totodată, statele membre au obligația de a lua măsurile necesare pentru a proteja lucrătorii contra oricărei concedieri care ar constitui o reacție a angajatorului la o plângere formulată la nivelul întreprinderii sau la o acțiune în justiție, ce ar avea ca obiect aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei.

Prin actul normativ supus avizării se transpune **integral și fidel**, Directiva 86/378/CEE, cu modificările și completările aduse prin Directiva 96/97/CE.

În finalul proiectului de ordonanță de urgență a Guvernului care face precizarea transpunerii actelor comunitare, trebuie intercalată sintagma „seria L”, urmată de numărul și data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Economice Europene.

Precizăm că pentru aprobarea în Parlament a acestui act normativ inițiatorul (Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse) va trebui să realizeze **tabelul de concordanță** cu această directivă, altfel, textul ei poate părea mult prea general și difuz. În realitate, **proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului realizează o preluare, practic, articol de articol din directiva comunitară**.

3. La art.6 alin.(2), sugerăm reformularea textului deoarece este confuz: se vorbește despre o vârstă de pensionare pe care o poate atinge o persoană în temeiul unei scheme profesionale, diferită de vârsta de pensionare pentru a obține pensie pentru limită de vârstă stabilită în baza aceleiași legi.

4. La art.9, sugerăm eliminarea referirii la Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, întrucât vârsta de pensionare, precum și a stagiul minim de cotizare prevăzut de această lege este egal pentru femei și bărbați.

Totodată, sugerăm inițiatorului să ordoneze actele normative ce urmează a fi modificate, eventual în funcție de anul adoptării, în

ordine crescătoare, începând cu anul 2003 și până în prezent, precizând toate elementele de identificare a actelor normative, inclusiv intervențiile legislative care au avut loc în existența acestora și datele privind publicarea în Monitorul Oficial al României.

Referitor la menționarea completă a intervențiilor legislative, redăm textul complet: „Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, Legea nr.164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.595/2003, Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, cu completările ulterioare și Legea nr.179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, cu modificările ulterioare”.

5. Pentru claritatea normei, prevederile art.11 trebuie reformulate, astfel:

„Art.11. - Drepturile și obligațiile persoanelor care desfășoară activități independente derivate din calitatea de membru la o schemă profesională de securitate socială rămân nemodificate în perioada în care schema respectivă de securitate socială va fi revizuită în vederea compatibilizării sale cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 836/26.06.2007